

22.30 hores

Centre Cultural La
Nau de la Universitat
de València

c/ Universitat, 2

Entrada gratuïta amb invitació que
cal arreplegar a partir d'una hora
abans del començament

24 / 06

Escena Zero

Tono Berti, *director d'escena*

Marta Mathéu, *soprano*

Orquestra Filharmònica
de la Universitat de València
Hilari García, *director musical*

25 / 06

Erika Escribá, *soprano*

Orhan Memed, *clavicèmbal*

26 / 06

Taiat Dansa

Kontakte Grup de Percussió

27 / 06

Brower Trio

28 / 06

Ensemble de Metalls de l'OFUV

Juan Manuel Real, *director*

29 / 06

Infants Dansants

L'Almodí Cor de Cambra

Capella Saetabis

Rodrigo Madrid, *director*

30 / 06

Orquestra de València

Jordi Bernàcer, *director*

1 / 07

Victoria Musicae

Josep Ramon Gil Tàrrega, *director*

2 / 07

Orfeó Universitari
de València

Constantino Martínez Orts,
director

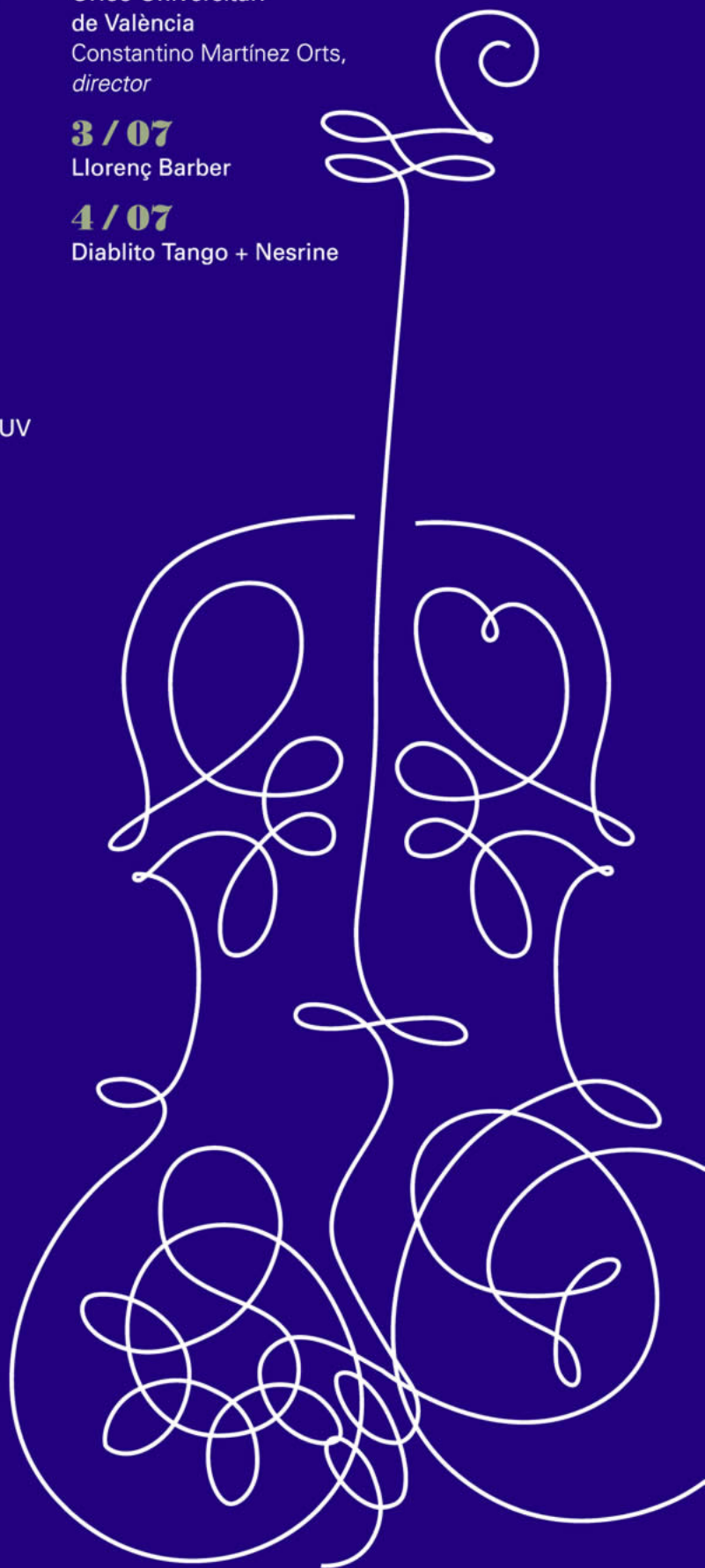
3 / 07

Llorenç Barber

4 / 07

Diablito Tango + Nesrine

Ser ena tes 2011

ÍNDIX

0.- Introducció_____	3
1.- Planning_____	4
2.- Concert 1 : <i>Peer Gynt: música per a ombres i orquestra</i> _____	5
3.- Concert 2: <i>Amor de quatre nacions</i> _____	10
4.- Concert 3: <i>Gènesis. Apocalipsis (espectacle de dansa i percussió)</i> _____	13
5.- Concert 4: <i>Brouwer trio</i> _____	18
6.- Concert 5: <i>Ensemble de metalls de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València</i> _____	21
7.- Concert 6: <i>Danses del Corpus</i> _____	24
8.- Concert 7: <i>Orquestra de València</i> _____	28
9.- Concert 8: <i>Mestres de capella del Real Col·legi Corpus Christi de València</i> _____	31
10.- Concert 9: <i>Música coral a capella</i> _____	35
11.- Concert 10: <i>Barberitats</i> _____	39
12.- Concert 11: <i>Diablito tango i altres músiques</i> _____	42

0.- INTRODUCCIÓ:

A partir del 24 de juny i fins al 5 de juliol de 2011 el claustre de la Universitat acull una nova edició del festival musical **Serenates**, organitzat per la Universitat de València amb col·laboració de l'Institut Valencià de la Música i del Palau de la Música de València.

La idea d'utilitzar el claustre de l'edifici històric de la Universitat com a marc per oferir al públic valencià un festival musical d'estiu que estiguera dedicat, especialment, a la música composta i interpretada principalment per músics valencians, tingué des de les seues primeres edicions en èxit rotund, i totes les butaques disponibles s'omplien any rere any. Cal destacar que en l'última edició del festival, el públic assistent superà les 3.400 persones, amb una mitjana d'assistents de 423 persones per concert.

Durant aquestes gairebé ja tres dècades d'història, han sigut moltes les obres que s'hi ha estrenat, o que s'hi ha retrobat després de segles de dormir als diversos arxius musicals valencians; a més, hi ha debutat molts grups valencians, ja que aquest festival ha esdevingut una bona plataforma per a la promoció i la difusió d'un dels millors i majors béns culturals valencians: la música.

En total, el claustre de la Universitat de València acollirà un total d'onze concerts i la seua programació és molt variada, abordant diversos estils musicals, des del Renaixement fins a l'estrena contemporània, o el tango; també és variada la mena d'agrupacions musicals que intervindran, no obstant sempre amb un referent comú: totes les agrupacions són valencianes.

Tots els concerts comencen a les 22.30 hores, amb entrada gratuïta amb invitacions que cal arregar a partir d'una hora abans del començament de cadascun dels concerts.

1.- PLANNING:

Dia	Intèrprets
Divendres 24 de juny	<i>Peer Gynt: música per a ombres i orquestra</i> Escena Zero Tono Berti, director d'escena. Marta Mathéu, soprano. Orquestra Filharmònica de la Universitat de València Hilari García, director musical.
Dissabte 25 de juny	<i>Amor de quatre nacions</i> Erika Escribá, soprano. Orhan Memed, clavicèmbal.
Diumenge 26 de juny	<i>Gènesi-Apocalipsi</i> Taiat Dansa Kontakte grup de percussió
Dilluns 27 de juny	B3: Brower Trio Jenny Guerra, violí Elena Solanes, violoncel Carlos Apellániz, piano
Dimarts 28 de juny	Ensemble de metalls de l'OFUV Juan Manuel Real, director.
Dimecres 29 de juny	<i>Danses del Corpus</i> Infants Dansants L'Almodí Cor de Cambra Capella Saetabis Rodrigo Madrid, director
Dijous 30 de juny	Orquestra de València Jordi Bernàcer, director
Divendres 1 de juliol	<i>Mestres de capella del Real Col·legi del Corpus Christi de València</i> Victoria Musicae Josep Ramon Gil Tàrrega, director.
Dissabte 2 de juliol	Orfeó Universitari de València Constantino Martínez Orts, director.
Diumenge 3 de juliol	<i>Barberitats</i> Llorenç Barber
Dilluns 4 de juliol	<i>Tango i Altres Músiques</i> Diablito Tango+Nesrine Belmonkh

2.- CONCERT 1 : *Peer Gynt: música per a ombres i orquestra*

2.1 PROGRAMA:

Peer Gynt: música per a ombres i orquestra

Música d'Edvard Grieg (1843-1907)

Text basat en l'obra teatral homònima de Henrik Ibsen (1828-1906)

Escena Zero:

José Zamit: *Peer Gynt*

Merche Aguilar: *ombra, Ingrid, Solveig, dona...*

Pura Marco: *ombra, Asa, home flac...*

Laura Alcacer: *ombra, Solveig, Anitra...*

Begoña Río: *ombra, nuvi, dona verda...*

Luis Forteza: *músic*

Leo de Bari: *director del manicomi*

Fran Tarín: *boig hu-hu*

Silvia Valero: *Gloria Gynt*

David Galiana: *ventríloc*

Tono Berti, director d'escena

Inmaculada San Ambrosio, coordinació i ajudant de direcció

Tono Berti i Inmaculada Sanambrosio, adaptació i dramaturgia

Concha García, vestuari

Mabel Soriano, maquillatge

Carlos Molina, realització d'efectes visuals i utilleria

Cristina Gómez, coreografia

Marta Mathéu, soprano

Orquestra Filharmònica de la Universitat de València

Hilari García, director musical

Disseny d'imatge i vídeo: **Xip Multimedia**

Utilleria i màscares: Vicente i Fernando - **El Taller**

Il·luminació: **Calotronik**

Escenografia: **Fet d'encàrrec**

2.2 Notes al programa:

Potser es pregunten qui és o què és Peer Gynt. Podríem contestar que Peer és una mescla entre la fantasia del Quixot, la concupiscència de Fastalff, el caos emocional de Hamlet i l'esperit aventurer de Phileas Fogg. Però no és així, Peer és únic, no es construeix com la criatura del Dr. Frankenstein amb retalls d'altres personatges, sinó que deriva originàriament de la genial ploma d'Ibsen. Borges en va escriure: «Gynt és el més irresponsable i el més estimat dels canalles. La il·lusió del jo el domina. Aspira, escarnit i esquinçat, a l'alt títol d'Emperador de Si Mateix, en un manicomi del Caire, on els dementes el coronen com a tal, prostrat en la pols».

Qualificar Peer Gynt de fantasiador o desproporcionat, pensar que el seu egoisme a fi d'aconseguir les seues pròpies ambicions està per damunt de totes les coses o altres despropòsits semblants, és no entendre'l, és no comprendre el subtil entramat del drama que va traçar Ibsen per a aquest personatge. Peer és ÚNIC, la mateixa unicitat que, com deia Cortázar, «ens torna a la rajola de vidre on estem immersos tots els dies». Així permanentment tenim consciència de la nostra pròpia unicitat, no per ser diferents dels altres, sinó per ser únics. La fantasia per a Peer no és una força irresistible superior a la moral pròpia o als criteris ètics aliens; la fantasia és el seu refugi on la unicitat es fa visible, es carnalitza.

Peer des de la seua Noruega natal empenirà un viatge pel món, esperonat per la necessitat de fugir del provincianisme i de les dones que habiten les desolades costes del nord d'Europa. Allà deixarà la seua estimada Solvejg que, com una Penélope del segle XIX, cantarà per portar-lo de tornada a la cabana. En el seu exòtic viatge s'enfrontarà a una de les més dures proves per a la seua integritat psíquica: el manicomi. L'ego «gynteà», el reconeixement del propi jo, es diluirà en la realitat d'un hospital psiquiàtric del Caire. La seua precipitada tornada a casa provocarà que el seu rostre es reflectisca en el fons de l'olla del Fonedor de Botons: un semidiabla que utilitza l'olla de fondre per a crear noves ànimes a partir de les d'aquells que no han estat capaços d'aconseguir ni el cel ni l'infern. La salvació final a tots els seus problemes la trobarà en la falda de Solvejg. O potser no... Deixem que comence l'espectacle.

2.3.- Intèrprets: ESCENA ZERO

L'observatori de les arts escèniques és una societat dedicada a la promoció, producció i realització d'espectacles relacionats amb les arts escèniques. Dues són les companyies que la integren, d'una banda **El Corral de l'Olivera** dedicada al repertori clàssic, centrada en el teatre del segle d'or espanyol i, d'altra banda, l'acabada de crear **Escena Zero** dedicada als clàssics contemporanis

dels segles XX i XXI.

El corral de l'Olivera ha posat en escena *La Viuda Valenciana* i *La Dama Boba* de Lope de Vega, així com els recitals de poesia del Segle d'Or espanyol *Amo a mis clásicos* i la peça curta *Lorca/Lope*. El seu anterior director Rafa Cruz, amb la coordinadora Inmaculada Sanambrosio, varen crear els espectacles *Frankenstein* de Mary Shelley, *Mozart 00:55* i les dramatúrgies de *La Viuda Valenciana* i *La Dama Boba*.

Tono Berti ha dirigit per a El corral de l'Olivera els espectacles de *Los locos de Valencia* y *Lorca/Lope o la máquina de morir en el teatro*. En el present any decideixen crear Escena Zero amb l'estrena de l'espectacle *El Montaplatos* de Harold Pinter, una introspecció en el món de l'absurda violència.

TONO BERTI, direcció d'escena

Format com actor i director amb Antonio Díaz Zamora, Lilo Baur, Sylvan Courthay, Andrés Moreno, Gema Miralles, Esther Alabors, Chema Cardeña, Esther Pérez, Rafa Cruz, Victoria Salvador, Paul Meyer i Vicente Fuentes, en un ampli ventall de disciplines, s'introdueix en el terreny de l'ombra escènica de la mà de Mercé Framis i Figuren-Zirkel. N'estudia la manipulació amb Andrés Leyton, així com diversos cursos de cant, dansa contemporània, clown...

Ha dirigit escènicaament *El perro del hortelano* de Lope de Vega, *El somni d'una nit d'estiu* i *La tempesta* de W.Shakespeare, *Les dones sàvies* de Molier i un llarg etcètera. En el panorama d'autors contemporanis Tono Berti ha dirigit textos de dramaturgs com Koltes, Brecht, Miguel Hernández,

Ionesco, Chejov, Ibsen, Vallejo o Sergi Belbel, entre d'altres. Cal destacar la direcció escènica d'òperes, amb títols tan rellevants com *Hansel und Gretel* de Humperdinck, *Els set pecats capitals* i *L'òpera de tres rals* de K. Weill, *Il burbero di buon cuore* de Martín i Soler, *Le revenant* de Melchor Gomis o la trilogia d'òperes de cambra de B. Britten, *La violació de Lucrecia*, *Una altra volta de rosca* i *Albert Herring*.

Com a director artístic ha creat espectacles i events com *La nit en Vela*, Premis Nova, Festival del Mar i, a més, ha desenvolupat la seua tasca formativa com a professor d'interpretació i director del grup universitari *Caja Negra Teatro*.

MARTA MATHÉU , Soprano

Naix a Tarragona on inicia els estudis musicals de piano, orgue i cant al Conservatori de la seua ciutat natal i posteriorment obté matrícula d'honor en l'especialitat de cant al Conservatori Superior J. Rodrigo de València, on estudia amb A.L. Chova. Ha rebut consells de M. Caballé, H. Obratzová, A.M. Sánchez, E. Lloris, I. Penagos, C. Bustamante, R. Expert, M. Zanetti i W. Reiger. Ha aconseguit, entre d'altres, el 2n Premi del Concurs JJMM (Girona, 2005), el 1r premi del X Concurs M. Ausensi (2007), el Premi del públic del VII Concurs M. Caballé (2007), el 2n Premi en veus femenines i Premi especial al millor intèrpret de Mozart al XLV Concurs F. Viñas 2008 i el Premi extraordinari P. Domingo al millor cantant espanyol.

ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Fou creada l'any 1995, té una plantilla de 80 joves alumnes, majoritàriament universitaris; l'edat mitjana dels seus integrants és de 20 anys i la seua finalitat és donar una formació d'alta qualitat en interpretació orquestral, amb professorat especialitzat per a cadascuna de les famílies instrumentals. Des de la seua creació fins a 2010 va estar dirigida per Cristóbal Soler i des de 2011 el seu Director Titular és **Hilari García Gázquez**.

A més, cal destacar que la seua activitat es realitza de manera estable amb dos assaigs setmanals al llarg de tot l'any acadèmic, cosa que li permet abordar amb solvència un repertori de gran dificultat i projecció.

Entre les obres més destacades que l'orquestra ha interpretat fins ara cal destacar: *Eclairs sur l'au-delà* d'O. Messiaen, *Hary Janos* de Z. Kodály, *Petruska* i *L'ocell de foc* d'I. Stravinsky,

El sombrero de tres picos, de M. de Falla, *Simfonia núm. 9*, *Del nou món* d'A. Dvorack, *Quadres d'una exposició* de M. Mussorgski, *Daphnis i Chloé* de Ravel, *Els planetes* de G. Holst, etc.

Durant els seus 15 anys d'història, més de 500 joves músics valencians han format part de l'orquestra i molts d'ells actualment ocupen places en orquestres professionals espanyoles i europees.

L'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València ha realitzat nombrosos concerts en diferents auditoris, entre els quals destaquem el Palau de la Música de València, el Palau de les Arts Reina Sofia de València, l'Auditori de Barcelona, l'Auditori de Saragossa, l'Austria Center Vienna, etc. L'Orquestra ha estat dirigida per batutes de prestigi, com José Collado, Laszlo

Heltay, Carlos Riazuelo i Carles Santos, entre altres; així mateix, ha actuat amb solistes de gran fama, com Montserrat Caballé, Stephan Schilli, Luis Michal, Marta Carfi, Michele Marasco, Duncan Guifford, Juan Antonio Fenollar, Mariano García, Carles Marín, etc.

L'any 1997 va participar en diversos festivals internacionals, entre els quals cal destacar el FIMU (Festival Internacional de Música Universitària) que va tenir lloc a Belfort (França). Pel juliol de 1998 va participar en la XXVII edició del Concurs Internacional de Joves Orquestres realitzat a Viena (Àustria), on va obtenir el **primer premi** en la categoria d'orquestres simfòniques.

Per l'abril de 2002 va fer una gira per Àustria i Eslovènia i va actuar, entre altres llocs, a l'auditori del prestigiós Mozarteum de Salzburg.

Les seues activitats es realitzen amb el patrocini del Patronat d'Activitats Musicals de la Fundació General de la Universitat de València i el *Santander*.

HILARI GARCÍA GÁZQUEZ, direcció musical.

Naix a la Pobla Llarga en 1975. Compagina els estudis musicals de viola i piano amb els estudis de Filologia a la Universitat de València, on es llicencia amb premi extraordinari. Posteriorment ingressa, per oposició, en el cos de professors d'ensenyament secundari i batxillerat en l'especialitat de Llengua i literatura, cosa que el condueix, poc després, a treballar com a tècnic lingüístic en la Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana. Prossegueix la seua dedicació musical en el camp de la composició amb els professors Javier Costa, César Cano i Emilio Calandín, i assisteix a diferents cursos relacionats amb aquesta disciplina impartits per Marian Didu i Rainer Bischof. Té compostes i editades obres per a cor i distintes formacions instrumentals, i ha guanyat diversos premis de composició de música coral com el "Matilde Salvador" o el "Ciutat de Reus".

Inicia les seues activitats com a director d'orquestra amb el mestre Cristóbal Soler i l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València. Posteriorment obté el títol

superior de Direcció d'orquestra, també amb premi extraordinari, al Conservatori Superior de Música "Joaquín Rodrigo", on estudia amb els mestres Manuel Galduf i Eduardo Cifre.

Entre els anys 2008 i 2009 amplia la seua formació musical a l'Haute École de Musique de Ginebra (Suïssa) i al seu Centre de Musique Ancienne (CMA). Durant la seua estada a Ginebra treballa amb els mestres Celso Antunes (Direcció de cor), Laurent Gay (Direcció d'orquestra), Nicolas Bacri (Composició i Orquestració) i Leonardo García Alarcón (Música antiga i barroca), alhora que assisteix a diferents classes magistrals de mestres prestigiosos com Simon Rattle, Jorma Panula, Marek Janowski o Charles Dutoit.

Ha sigut director assistent de la Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana (JOGV) i de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València (OFUV) i ha dirigit diverses orquestres nacionals i internacionals com l'Orquestra Simfònica del Teatre Chapí de Villena, l'Orquestra Sinfònica de Albacete (OSA), l'Orquestra de Córdoba, l'Orquestra Filarmònica de la Universidad Nacional de México (OFUNAM), la Symphony Orchestra RWCMD de Cardiff (Regne Unit) o l'Orchestre Symphonique HEM Genève (Suïssa).

A hores d'ara pertany, també per oposició, al cos de professors de música i arts escèniques, en l'especialitat d'Orquestra i, des de 2011, és director titular de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València.

3.- Concert 2: *Amor de quatre nacions*

3.1.- PROGRAMA:

I

<i>Come again</i>	John Dowland (1563-1626)
<i>Music for a while</i>	Henry Purcell (1659-1695)
<i>Fairest Isle</i>	Henry Purcell
<i>Cloris sighed</i>	Anònim (s.XVII)
<i>The Blessed Virgin's Expostulation</i>	Henry Purcell
<i>Confiado jilguerillo (de Acis y Galatea)</i>	Antonio de Literes (1673-1747)
<i>Nani, nani</i>	Anònim sefardí
<i>El baxel está en la playa</i>	Anònim (s.XVII)

II

<i>Les Indes galantes</i> Hébé: « Vous, qui d'Hébé... »	Jean-Philippe Rameau (1683-1764)
<i>L'Entretien des Muses (de Pièces de clavecin para clavecin solo)</i>	Jean-Philippe Rameau
<i>Hippolyte et Aricie</i> Une bergère: « Rossignol amoureux »	Jean-Philippe Rameau
<i>Platée</i> La Folie: « Formons les plus brillants concerts... »	Jean-Philippe Rameau
<i>Griselda</i> Griselda: « Nell'aspro mio dolor » Griselda: « Di che sogno o che deliro » Griselda: « Finirá barbara sorte »	Alessandro Scarlatti (1660-1725)
<i>Semele</i> Semele: « Oh sleep why dost thou leave me... » Semele: « Endless pleasure, endless love... »	George Friderich Händel (1685-1759)

Erika Escribá-Astaburuaga, soprano
Orhan Memed, clavicèmbal

3.2.- INTÈRPRETS:

Erika Escribá-Astaburuaga

Nascuda a València, Erika Escribá-Astaburuaga estudia cant al Conservatori Superior de València amb la soprano Gloria Fabuel. Perfecciona la seua formació amb Ernesto Palau i Ileana Cotrubas, i és seleccionada per l'Accademia *Santa Cecília de Roma* sota la guia de Renata Scottò.

Obté una beca de l'Académie musicale de Villecroze, on fa cursos amb Dalton Baldwin i Lorraine Nubar, i s'especialitza en òpera barroca sota la direcció de

Christophe Rousset. Guanyadora de concursos internacionals a Espanya i França, fa el debut operístic a Catalunya amb el paper de Manon de Jules Massenet. El 2009, és Norina al Teatro Real de Madrid en l'òpera *Don Pasquale* de Donizetti.

El seu repertori compren des de la música antiga fins als compositors contemporanis, amb una predilecció per la melodia francesa, els lieder, la cançó espanyola, el repertori barroc, la sarsuela barroca i l'òpera francesa i italiana. El 2009, al Palau de les Arts Reina Sofia de València, canta un recital amb un programa de melodia francesa i cançó espanyola. Aquell mateix any interpreta àries d'òpera de Mozart sota la direcció de Christophe Rousset i realitza una gira de concerts amb *Talents Lyriques* cantant *Leçons de Ténèbres* de Marc-Antoine Charpentier a la Chapelle Royale de Versailles, el Festival Bilbao Ars Sacrum, la Setmana de Música Religiosa de Conca i el Wigmore Hall de Londres.

Erika Escribá-Astaburuaga ha realitzat diversos enregistraments amb grups com *Collegium Instrumentale*, *Orchestra la Dispersione*, *la Jove Orquestra Nacional d'Espanya* sota la direcció de Manuel Galduf i *Capella de Ministrers*.

ORHAN MEMED

El clavecinista i pianista Orhan Memed viu en París i ha donat concerts arreu d'Europa. Després d'estudiar piano i violí a la University of Southern California i un doctorat en Musicologia a la University of Oxford, el 1992 Orhan Memed es trasllada a París per estudiar amb Huguette Dreyfus on va ser premiat amb la *Médaille d'or à l'unanimité avec félicitations du jury* i amb el

Prix d'Excellence.

Durant la seua carrera com a concertista, a principi dels noranta, Orhan Memed és nomenat editor i més tard mànager director de les Éditions de l'Oiseau-Lyre. Les seues investigacions publicades inclouen recerques sobre música antiga anglesa per a instruments de tecla, música vocal francesa del segle XVIII i música popular macedònia. Des del 1998 imparteix classes d'Història de la Música i Història de l'Òpera del programa de la Vassar College-Wesleyan University a París.

El 1999, Orhan Memed és nomenat director artístic de l'Académie Musicale de Villecroze, una institució cultural del sud de França en la qual, en els últims 10 anys, ha organitzat i dirigit masterclass, laboratoris de composició i seminaris de musicologia. Orhan Memed és productor i coautor de diversos documentals sobre artistes de la talla de Christa Ludwig, Hugues Cuenod, Betsy Jolas, Keiko Aparte i Jessye Norman. El podem escoltar interpretant peces de Rameau, François Couperin i Bach en el documental *Quand l'Europe parlait français d'Olivier Horn*. Va enregistrar les *Goldberg Variations* de Bach el 2006 i té com a projecte un enregistrament de les *Partitas*.

www.omnia-artists.eu

4.- Concert 3: Gènesis. Apocalipsis (espectacle de dansa i percussió)

4.1 PROGRAMA:

Gènesis - Apocalipsi

Obertura

Llum i foc

Estels, galàxies i constel·lacions.

Aigua, rius i mars.

Terra. Plantes i boscos.

Animals: peixos / amfibis / rèptils / ocells / mamífers

L'ésser humà

Silenci

Apocalipsi

KONTAKTE Grup de percussió

TAIAT Dansa

Merixell Barberà i Inma García, coreografia.

Taiat dansa, vestuari,

Manuel Carrascosa i Joaquín Lambies, composició i instrumentació.

SM SO il·luminació i sonorització.

4.2 Notes al programa:

L'espectacle Gènesi - Apocalipsi és una reflexió sonora i plàstica, un cúmul d'impressions mitjançant les quals es pretén descriure les meditacions sobre les teories de la creació del món i la fi dels nostres dies.

La gran música està en harmonia amb l'Univers i restableix el món material mitjançant l'harmonia. Confuci.

Totes les cultures donen un paper essencial a la música com a generadora de vida a la Terra. L'harmonia és un element essencial, gairebé màgic, que permet la conservació de la vida, la riquesa en sons, colors, espècies, formes, que es desenvolupen en continu moviment repetint cicles estàtics contínuament modificats. El cristianisme (la nostra cultura) és capaç de sintetitzar en el Gènesi tots els anhels per saber quin és l'origen de la Creació.

En principio, Déu creà el cel i la terra. La terra era caòtica i desolada, les tenebres cobrien l'oceà i l'esperit de Déu baria les ales sobre l'aigua.(Gn.1.1.)

Segons l'Antic Testament, Déu creà la vida a la Terra en set dies:

Durant el primer dia creà la llum. Durant el segon, el firmament entremig de les aigües, per separar unes aigües de les altres. El tercer dia va aplegar les aigües en un sol indret i aparegueren els continents, i anomenà les aigües reunides mars. El quart creà la vegetació i el cinquè, els animals marins i terrestres. Finalment, quan es complia el sisè dia, creà l'ésser humà. Beneí Déu el setè dia i el santificà.

Moltes voltes han abordat la creació els artistes, però mai no unida a la destrucció de la vida a la Terra. És evident que la nostra forma de veure la realitat és distinta a la dels nostres predecessors. La possibilitat del final dels temps no és una quimera, sinó una realitat que vegem factible dia a dia. La destrucció de la natura, els avanços en la ciència, la massificació del planeta, l'efecte hivernacle, la destrucció de les espècies... El final de la vida és ara tristament possible i, per desgràcia, la profecia de Sant Joan cobra actualitat.

Jo, Joan, el vostre germà i participant en la tribulació, el reialme i la paciència en Jesús, vaig anar a raure a l'illa anomenada Patmos per causa de la paraula de Déu i del testimoniatge de Jesús. Vaig trobar-ne endut per la inspiració de l'Esperit un diumenge, i vaig sentir darrera meu una veu forta, com de trompeta, que em deia "el que veus, escriu-ho en un llibret i envia-ho a les set esglésies".

Set són els segells que va obrir l'Anyell i que van desencadenar la destrucció de la vida.

[...] i van esclatar trons, veus i llamps, acompanyats d'un terratrèmol.(Ap.8, 5)

Set són els àngels amb set trompetes que es disposaren a tocar: pedregada, foc barrejat amb sang i destrucció. La solta dels quatre genets lligats al costat del gran riu Èufrates. L'obertura del santuari de Déu al cel i l'aparició de l'arca de l'aliança.

Manuel Carrascosa (compositor)

4.3 INTÈPRETS:

KONTAKTE Grup de Percussió

Sergio Izquierdo, Joaquín Lambies, Miguel Ángel Orero i Francesc Vidagany són els integrants del grup de percussió KONTAKTE.

Interpreten, arrangen, investiguen, creen i estrenen obres per a percussió des del 1995 fins ara. Estem, doncs, davant d'un grup consolidat, creatiu, innovador i, sobretot, amb una sòlida preparació tècnica i artística.

Instituciones com la Diputació de València, l'Institut Valencià de la Música o la Universitat de València

són participants dels projectes que KONTAKTE proposa, col·laborant així en la consolidació i formació del grup.

De la seua experiència professional cal destacar: la visita a la Convenció Internacional de Percussió d'Orlando (EUA), la col·laboració amb la Universitat de Canberra (Austràlia) en què impartiren una classe magistral sobre música espanyola, l'estrena a Bourg les Valence (França) de l'encàrrec realitzat al compositor E. Sejourneé de la "Suite per a marimba i quartet de percussió" i la participació continuada en els més importants festivals de música contemporània d'Espanya, com "ENSEMS" València o la "Mostra Sonora" de Sueca.

Hem de destacar la seua participació de 2004 a 2008 en el Festival Piromusical del Castell de l'Olla (Altea, Marina Baixa), en què han tocat com a solistes junt amb dues de les bandes simfòniques més importants d'Espanya: la Unió Musical (agost de 2004-2005-2006) i la Primitiva de Lliria (agost de 2007 i 2008), interpretant el díptic simfònic "Altea" per a grup de percussió i banda, dirigit pel propi compositor Bernardo Adam Ferrero, i la *Sinfonia de la Plata*, dirigida i creada per a l'ocasió per Andrés Valero-Castells, aquesta última enregistrada en CD al juny de 2007.

També cal destacar la seua recent publicació del seu segon CD L'enregistrament ha sigut possible gràcies a la producció executiva de l'IVM, que ha produït aquest projecte dins una col·lecció pròpia anomenada "Música Actual", en la qual podem escoltar obres inèdites, compostes per a l'ocasió per diversos compositors valencians de reconegut prestigi internacional com ara Ricardo Climent, Óscar Colomina, Voro García, Andrés Valero, etc. En aquest disc també col·labora un gran percussionista reconegut a nivell mundial: Miquel Bernat. Kontakte organitza i participa activament en els festivals de percussió més importants d'Espanya (Baketes, Perku-Lliria, Jornades Internacionals de Riba-roja de Túria, Convenció Nacional de Percussió), tant en la realització de concerts com en l'aspecte docent.

Nombrosos auditoris i teatres, de tot Espanya, els han tingut sobre l'escenari: Tarragona, Madrid, Altea, València, Castelló, Tàrrrega, Badajoz, Albacete... La seua inquietud per impulsar les noves creacions per a quartet de percussió els ha portat a encarregar i estrenar obres d'Antonio Gómez, Ferrer Ferran, Juan Carrascosa, Gregorio Jiménez, Manuel Carrascosa, Carlos David Perales, Óscar Colomina, Ricardo Climent, Voro García, Andrés Valero i Enmanuel Sejourneé, i la seua inquietud per la creació espanyola ha derivat en la programació i interpretació de peces de Cristóbal Halffter, Joan Cerveró, Polo Vallejo i Manuel López López, entre molts altres.

Kontakte ha enregistrat per a RNE, i les seues interpretacions s'han emès en Ràdio Nou, LP Ràdio, Las Provincias TV i Canal 9 (Punt 2) Televisió Valenciana.

Actualment, Kontakte és grup resident en el cicle de percussió "Baketes", organitzat per l'Auditori El Molí de Benetússer (L'Horta) i ha compartit escenari amb percussionistes i

artistes de renom internacional com ara Ruud Wiener, Miquel Bernat, Laurent Mariusse, Pedro Carneiro, Ney Rosauero i Philippe Spiesser.

El grup de percussió Kontakte toca amb instruments dels fabricants "NP Drums" (<http://www.npdrams.com/>), "Remo" USA Inc. (<http://www.remo.com/>), plats "Pasha" (<http://www.consolatdemar.com/>) i baquetes "Elit Mallets" (<http://www.elitemallets.com/>).
<http://www.kontakte-percusion.com/>

TAIAT DANSA

Meritxell Barberà i Inma García, titulades en Dansa **Clàssica i Contemporània** a la ciutat de València, reben una beca d'investigació coreogràfica per al grup de formació **Laboratori**, on treballen durant tres anys amb diferents coreògrafs i artistes. Inicien el camí professional dins de la investigació i la creació coreogràfica l'any 1999, any en què funden la seua pròpia companyia, **Taiat**. Des d'aleshores compten amb vuit creacions que s'han presentat en espais i festivals com Quarta Paret, Casa Encesa i Círculo de Bellas Artes (Madrid), Mercat de les Flors (Barcelona), Festival Dansa València, museus IVAM i MUVIM (València), Festival Internacional de Dansa Contemporània Masdanza (Canàries), Certamen Coreogràfic de Santiago de Compostel·la, Festival Alterar-te (Múrcia), Festival Mira (Tolosa), Centre Coreogràfic de Montpeller. L'any 2003 la companyia presenta **Nada**, la seua primera creació de format major, que comptarà amb actors, ballarins i especialistes en estructures verticals. Fins al moment, es dediquen més a la investigació en el llenguatge de moviment, però continuen la seua formació amb altres coreògrafs dins i fora d'Espanya i han creat peces de petit format que els permet donar curs a la seua vocació coreogràfica. A partir de llavors i fins a l'any 2007, presenten treballs com ara **Amor Fou** (2004), on practiquen en escena un moviment que recorda els pressupòsits surrealistes d'André Bretó. L'Odissea **d'un actor secundari** (2005), obra que protagonitzen de la mateixa manera música i dansa. De la mà de l'artista Caldo, que realitza sempre la música original de totes les obres de Taiat, es crea una composició que proposa en directe músics i ballarins. **Deriva** (2005), duo d'intensa intimitat entre les dues directores de la companyia, dirigides per la coreògrafa Germànica Civera. Memòria **Blava** (2006), creació que suposa un repte en la investigació del moviment i la posada en escena de la companyia. Per la seua aposta i compromís, l'obra s'integra dins dels pressupòsits més contemporanis de l'escena, i tracta de la infància i la seua importància en el desenvolupament de les vides adultes. El 2007 estrenen **Laika**, obra infantil en coproducció amb la companyia de teatre Combinats, que explica la història del primer ésser viu que es llança a la conquesta de l'espai exterior.

La filosofia de la companyia parteix de la recerca de nous llenguatges i codis en la creació i en el moviment amb l'exigència d'una innovació contínua. En l'últim any (2006/2007) treballen i investiguen dins la creació en videodansa i presenten el seu primer treball **Laika.opus.nº1**, en col·laboració amb el coreògraf Juan Bernardo Pineda, que es va estrenar a Espanya en la Fira d'Art Contemporani València.Art a l'octubre de 2007. Després d'estudiar al llarg del 2007 i part del 2008 filmació i edició de vídeo, presenten el seu nou treball de cinedansa, del qual realitzen la coreografia, la filmació i l'edició a final del 2008. Després d'obtenir Meritxell la llicenciatura en Periodisme i Inma la llicenciatura en Història de l'Art, realitzen el 2003 el màster en Gestió de Serveis Culturals i el diploma en Gestió d'Arts

Escèniques per la Universitat de València, totes dues coreògrafes decideixen iniciar un nou repte artístic com a gestores culturals. Ambdues són les directores i creadores de la Fira d'Art Contemporani i d'Avantguarda València Art, que es fa cada any a la ciutat de València des del 2005 i que aplega més de 30 galeries i més de 200 artistes plàstics de trajectòria nacional i internacional.

Pel maig de 2010, Meritxell Barberá i Inma García són comissàries al museu Muvim (Museu Valencià de la Il·lustració i la Modernitat) de València, d'un cicle de cinema sobre la història de la dansa, en especial del s. XX i, en concret, sobre el cinema coreogràfic. En aquesta mostra, per a la qual comencen una investigació des de principi de 2007, revisen alguns dels pressupòsits de la particular trajectòria de la dansa i la coreografia en el seu recorregut històric i l'aportació del coreògraf, de la dansa, al muntatge cinematogràfic.

5.- Concert 4: **B3: Brouwer trio**

5.1.- PROGRAMA:

I

Sones y danzones _____ Leo Brouwer
(1939-)

- I *Contradanza sonera*
- II *Son de la niña bonita*
- III *Danzón*

Ab Imo Pectore * _____ Yalil Guerra
(1973-)

II

Trio en re menor Op.49 _____ Felix Mendelssohn
(1809-1847)

- I *Molto allegro agitato*
- II *Andante con moto tranquillo*
- III *Scherzo*
- IV *Finale*

* Dedicat a *B3:Brouwer Trio*

B3: Brouwer Trio

Jenny Guerra, violí
Elena Solanes, violoncel
Carlos Apellániz, piano

5.2.- INTÈRPRETS:

B3: Brouwer Trio:

Jenny Guerra, violí

Elena Solanes, violoncel

Carlos Apellániz, piano

Des del seu debut a França, el B3:Brouwer Trio, format per Jenny Guerra (violí), Elena Solanes (violoncel) i Carlos Apellániz (piano), s'ha consolidat com una de les formacions de referència en el panorama de la música contemporània, en especial entre els compositors espanyols i llatinoamericans de la seua generació.

El B3 aborda el repertori contemporani amb el mateix rigor conceptual i la mateixa energia i passió que les grans obres classicoromàntiques, cosa que els converteix en una formació única en el camp de l'actual música de cambra espanyola, com ha destacat la crítica especialitzada, que ha alabat *"la bellesa de so, els virtuosismes individuals, l'empastament clar i equilibrat, i un sentit rítmic molt flexible"*. El seu compromís amb la música contemporània és el motor impulsor i l'eix principal del seu treball, reflectit en les nombroses obres especialment dedicades al trio per compositors de la talla de Leo Brouwer, Jordi Cervelló, Mauricio Sotelo, Marcela Rodríguez, Enrique Sanz-Burguete, Voro García, Alfonso Ortega, Yalil Guerra, José Javier Peña Aguayo, Claudia Montero, Doménech González de la Rubia, Eduardo Morales-Caso, Igmarr Alderete, Georgina Derbéz, Juan Luis Martínez, Roberto Mosquera, Daniel A. Cozzi o Ariel Hagman.

De les seues últimes temporades de concerts a Espanya, cal destacar les actuacions al Palau de la Música de València, al Gran Teatre de Còrdova, al Palau d'Altea, a la Residència d'Estudiants (Madrid), a la Fundación Juan March (Madrid), a la Fundación Oteiza (Alzuza, Navarra), al Festival BBK Músiques Actuals (Bilbao), al Festival "Ensems" (València), al Festival Nous Sons (Barcelona), a La Quinzena Musical de Donosti (San Sebastià), al Festival COMA (Madrid), al Festival Internacional de La Manxa, al Festival Internacional de Música Contemporània "Mostra Sonora de Sueca", a les Jornades de Música Contemporània de Segòvia, a les Jornades de Música Contemporània de Còrdova, a la IV Trobada Nacional de Creació i Investigació Musical (Ciudad Real) i a la II Trobada "Música, Temps, Raó" d'Elx.

Les seues gires internacionals inclouen actuacions en el Concert Homenatge a Leo Brouwer (L'Havana, Cuba), el Festival Internacional A tempo (Caracas, Veneçuela), el Centre Cultural E. Alemán Sucre (València, Veneçuela), el Festival Internacional Encuentros (Buenos Aires, Argentina), el Centre Català de Rosario (Rosario, Argentina),

la Sala Blas Galindo (Mèxic D.F.) i el Centre d'Estudis Musicals Internacionals Le Mesnil des Arts (França).

El *B3:Brouwer Trio* ha enregistrat el CD “Cuadros de otra exposición” amb la integral de trios de Leo Brouwer (segell Fundació Autor de la SGAE), on s'inclou l'obra que dona nom al CD, dedicat pel mestre al *B3*, i el CD “Cuban Beauty” (Rycy Productions Inc., Burbank-Califòrnia), amb obres dels compositors cubans Aurelio de la Vega, Igmarr Alderete, Yalil Guerra i José White. Els membres del *B3* han col·laborat en el CD “Las sombras divinas”, amb obres del compositor Eduardo Morales-Caso (segell Verso).

6.- Concert 5: Ensemble de metalls de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València

6.1.- Programa:

<i>La catedral</i>	Andrés Valero (1973-)
<i>Ave verum</i>	Orlando di Lasso (c.1532-1594)
<i>Quatre fanfàrries</i>	Marc Antoine de Dampierre (1676 – 1756)
<i>Canzon duodecimi toni à 10 núm. 2</i>	Giovanni Gabrielli (c.1554-1612)
<i>Exultate</i>	Giovanni Gabrielli (c.1554-1612)
<i>Mutations from Bach</i>	Samuel Barber (1910-1981)
<i>Fierabrass</i>	Juan José Colomer (1966-)

**Ensemble de Metalls de
l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València
Juan Manuel Real, director.**

6.2.- INTÈRPRETS:

ENSEMBLE DE METALLS DE L'ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Trompetes: Manuel Arnedo Pardo, Josep García López, Edmond Gómez Beltrán, Javier Navasquillo Gámiz, Rubén Simó Llácer.

Trompes: Joan Bernat Sanchis, Alfredo Cabo Carbonell, Alfredo Fenollosa Benavent, Vicente Gabarda Porras, Raquel Jiménez Cleries, Ignacio Montero Requena, Carles Pérez i Esteve, José Manuel Varona Morató.

Trombons: Antolín García Zanón, Santiago Miguel Alarcón, Alejandro Ruiz Alegre, Iván Toboso Llopis.

Tubes: María Cuenca Juan, Javier Monteagudo Mañas.

Formen aquest grup de vent metall membres de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València i naix amb l'objectiu de donar cabuda al repertori específic de vent metall dins de l'esmentada agrupació. Els seus membres tenen una mitjana d'edat entre els 19 i el 23 anys, i la majoria cursen estudis universitaris i musicals de nivell superior.

El principal objectiu d'aquesta agrupació és abordar obres de repertori cambrístic com a part del projecte pedagògic que l'Orquestra Filharmònica de la Universitat du a terme amb els seus membres. Cal assenyalar que els seus programes abracen tots els períodes i estils musicals, del Barroc a la música contemporània.

JUAN-MANUEL REAL, director.

(Benaguasil, 1975), trombó solista de l'Orquestra de València i professor del Centre Superior de Música del País Basc (MUSIKENE) i del *Conservatori Superior de les Illes Balears*.

En acabar la seua formació a Benaguasil i a Valencia, realitzà estudis de perfeccionament a Amsterdam i Londres (BMus a la Guildhall School i postgraduat a la Royal Academy). Va ser membre de la JONDE (1997-99), *Gustav Mahler Jugendorchester* (1997-2001) i de la *Verbier Festival Youth Orchestra* (2000/2001), on tingué l'oportunitat de tocar amb directores de la talla de Claudio Abbado, Pierre Boulez, Seiji Ozawa, Mariss Jansons, Franz Welzer-Möst, James Levine, Zubin Mehta, Daniele Gatti i Kent Nagano en els principals festivals i auditoris internacionals: Tanglewood (USA), Festival d'Edimburg, Proms de Londres, Festivals de Salzburg, Viena i Lucerna, etc.

El 2003, per petició expressa de Claudio Abbado, entrà a formar part de la recent creada Orquestra del Festival de Lucerna (Suïssa), junt amb músics de gran prestigi internacional. Cada mes d'agost, Juan Manuel participà durant cinc temporades en algunes de les produccions més aclamades pel públic i la crítica internacional: *La mer* i *El martiri de Sant Sebastià* (Debussy); simfonies Segona, Tercera, Cinquena, Sisena i Setena de Mahler; Quarta i Setena de Bruckner, a més de moltíssims concerts simfònics i de cambra, al costat de músics com Reinhold Friedrich, Jacques Zoon, Sabine Meyer, Bruno Schneider, Stefan Schweigert, Dag Jensen, etc.

El 2006 va ser seleccionat pel mestre Lorin Maazel com a trombó solista de la recent creada Orquestra de la Comunitat Valenciana (Palau de les Arts). La tetralogia de Wagner, *Carmen*, *Turandot*, *Madame Butterfly*, *Simon Boccanegra*, *Els Troians*, etc. són alguns dels títols en què ha participat, dirigit pels mestres Maazel, Mehta, Gergiev, Wellber, etc.

Ha col·laborat amb la *Bayerische Staatsoper* (Munic), la Filharmònica de Rotterdam, la *Mahler Chamber Orchestra*, l'*Orchestra Mozart* (Bolonya), l'*Orquestra de Cadaqués*, i també amb una gran part de les orquestres del panorama musical espanyol i amb grups de cambra de diversa índole: London Winds Ensemble, Lucerne Festival Brass, Taima Granada, MoonWinds, Arts Quartet de Trombons, etc.

Molt vinculat amb la pedagogia del seu instrument, Juan Manuel realitza cursos de perfeccionament per tota la nostra geografia, destacant les seues col·laboracions amb les orquestres de joves: Orquestra Filharmònica de la Universitat de València, Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana, Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC), Jove Orquestra Nacional d'Espanya (JONDE), Jove Orquestra Mundial (JMWO), Jove Orquestra Internacional Ciutat d'Oviedo (JOICO), Jove Orquestra de la Comunitat de Madrid, etc.

7.- concert 6: Danses del Corpus

7.1.- PROGRAMA:

DANSES DEL CORPUS _____ **Juan Bautista Comes**
(1552?-1643)

Compostes a València l'any 1609
(Transcripció de Mireya Royo)

Amb Infants Dansants (recreació en temps moderns de les danses que es ballaven a l'Església del Corpus Christi "Patriarca" del 1609 al 1816)

Començament. DANSER A L'ALTAR

Dame la mano zagal. A 4 veus. (ballat)

Que es la cifra y el caudal. A 4 veus. (ballat)

Ya de hoy más. A 4 veus (ballat) (sense interrupció)

Ya de hoy más por el cordero. A 4 veus (ballat)

Y por aqueste favor A 6 veus (sense ballar)

Toro, ho, toro ho. A 8 veus (sense ballar)

Servirale de rejón. A 4 veus (ballat)

Toro, ho, toro, ho. A 8 veus (ballat)

DANSES PER AL CLAUSTRE

Primera estació

Venid mortales, venid. A solo (ballat)

Venid mortales, venid. A 6 veus (sense ballar)

Pues que tanto bien tenemos. A 4 veus (ballat)

Pues que tanto bien tenemos. A 8 veus (ballat)

Bendito el Dios piadoso. A solo i cor. (Benditos que canten els infants agenollats)

Segona estació

Hombres que más bien quereis. A solo (ballat)

Hombres que más bien quereis. A 6 veus (sense ballar)

Pues que Dios se hizo pan. A 4 veus (ballat)

Pues que Dios se hizo pan. A 8 veus (ballat)

Bendito el Dios que sustenta. A solo i cor

Tercera estació

No teneis de que tener cuidado. A solo (ballat)

No teneis de que tener cuidado. A 6 veus (sense ballar)

O que mesa, o que comida. A 4 veus (ballat)

O que mesa, o que comida. A 8 veus (ballat)

Bendito el Dios que convive. A solo i cor

Quarta estació

Pues nos dexais herederos. A solo (ballat)

Pues nos dexais herederos. A 6 veus (sense ballar)

Alma, ya no más pecar. A 4 veus (ballat)

Alma, ya no más pecar. A 8 veus (ballat)

Bendito el Dios que criaste. A solo i cor

CONCLUSIÓ. DANSES PER A LA TORNADA A L'ALTAR

Llegat corderillos. A 4 veus (*sense ballar*)

Llegat corderillos. A 8 veus (*sense ballar*)

Llegat sin recelo. A 4 veus (*sense ballar*)

Ya que bailado. A 4 veus (*ballat*)

Viva, viva el Mayoral. A solo (*sense ballar*)

Viva, viva el Mayoral. A 8 veus (*ballat*)

Infants dansants:

Rafael Arribas Hernández

Roger Duart Sahuquillo

Joan Fenollar Ortí

Gonzalo Fructuoso Rodríguez

Saül García Orrit

Pablo Moliner Ros

Sergio Oñate Gimeno

David Pérez Nácher

Alumnes del Conservatori Professional de Dansa de Valencia

Cor de cambra L'Almodí

CAPELLA SAETABIS

Veus:

Sopranos: Pilar Moral, Patricia Llorens, Carmen Botella

Contralts: Adriana G^a Mayer, Laura Ortiz

Tenors: Alberto Guardiola, Jorge Morata

Baix: Amadeo Lloris

Instrumentistes:

Lobke Sprengeling, flauta

Lixsania Fernández, viola soprano

Jorge Miró, viola tenor

Aurora Martínez, viola baix

Renée Bosch, viola baix

Xavier Boils, cornetto

Javier Cerveró, sacabutx

Salvador Martín, sacabutx

Ovidi Giménez, baixó

Rubén Parejo, guitarra barroca

Francesc Valldecabres, orgue

Pau Ballester, percussió

Adaptació i recreació coreogràfica: Isabel Luna García i M. Cruz Merino Martínez

Amb la col·laboració del Conservatori Professional de Dansa de València, sota la direcció d'Alicia Gómez Carreres

Disseny de vestuari: Victoria Licerias (segle XVIII)

Director: RODRIGO MADRID

7.2.- NOTES AL PROGRAMA

El temps transcorregut i la pèrdua de moltes de les senyes d'identitat d'aquelles solemnitats d'antany han fet que la dansa sagrada haja gairebé desaparegut de les celebracions eucarístiques a Espanya, tot i que n'hi ha que perviuen encara a l'Amèrica Llatina.

Dins la península, hem d'esmentar l'única catedral que, fins avui, ha mantingut viva la tradició que els joves del cor dansen dins l'església. Ens referim als *Seises* de la catedral de Sevilla, que recull els balls d'època moderna, però s'ha perdut el nexa entre les antigues tradicions i els nostres dies. No s'ha trobat a Sevilla ni la música, ni els passos de dansa que feien els xiquets en els primers temps. Desconeixem per complet la música dels balls dels *Seises* sevillans que es ballaven durant els segles XVI, XVII, XVIII i bona part del XIX, ja que els primers exemples musicals d'aquest gènere que hi ha entre nosaltres no es remunten més enllà del segon terç del segle XIX.

Per fortuna per als valencians, l'única partitura de música expressament composta per ser ballada en la processió del Corpus a Espanya són les Danses escrites per encàrrec de St Joan de Ribera al seu famós mestre de capella Joan Baptista Comes (¿1582-1643), que es ballen dins el Col·legi de Corpus Christi de València.

St. Joan de Ribera, conegut com el Patriarca, va nàixer a Sevilla el 27 de desembre de 1532. Fill natural de Pedro Enríquez y Afán de Ribera y Portocarrero estava destinat, pel seu naixement fora del matrimoni, al servei de l'església. Amb només 10 anys va rebre la tonsura clerical, que l'encaminava a la carrera eclesiàstica. Es pot pensar que l'origen sevillà de Joan de Ribera degué influir perquè s'instaurara a València unes danses que, a imitació de les que es feien a la capital andalusa, contribuïren a la pompa exterior de la processió del Corpus valencià.

La història de les danses realitzades al Reial Col·legi Seminari de Corpus Christi es remunta a la processió de l'any 1604, la finalitat de la qual era el trasllat del Santíssim Sagrament des de la Catedral fins a l'església del Patriarca i per a la qual va ser necessari convocar un concurs de danses. A diferència dels *Seises* sevillans que ballen actualment deu dansaires, les danses de València les ballaven quatre xiquets, els quals eren ensinistrats tant pel mestre de cant com pel de ball.

La processió del Corpus realitzada dins l'església i el claustre està organitzada amb un protocol cerimonial escrupolosament dictat pel Patriarca, que es repeteix fins als nostres dies. Dos seminaristes abillats amb dalmàtiques de color blanc, com correspon al temps pasqual, escampen grapats de pètals de roses davant la custòdia, mentre que uns altres dos hi cremen encens. Aquest esplendor i l'observança de diversos ritus com aquest, es mantenen invariables fins al dia d'avui.

Malauradament, només les danses i els cants que les acompanyaven han desaparegut actualment de la processió. Per avatars de la història i com una ironia del destí s'ha complert el dictat emanat de la ploma del Fundador, ja que, encara que Ribera va encoratjar i promoure la realització de les danses que acompanyaven la processió, quan va sentir pròxim el final dels seus dies, les va prohibir de manera taxativa. Diu el Patriarca: *Item prohibimos totalmente hazerse danza, o representación alguna en esta iglesia, aunque sea en la festividad del Santísimo Sacramento.*

Tanmateix, era tal l'entusiasme popular que les danses despertaven que, tot i la prohibició del sant, es van continuar fent durant alguns segles. Ni tan sols l'any que va morir el Fundador van deixar de realitzar-se. La seua fama, per contra, va anar creixent any rere any fins que, a començament del segle XIX, exactament el 1816, el ball es va fer per última vegada.

Actualment, gràcies a un projecte d'investigació dirigit per Rodrigo Madrid i impulsat per la Universitat de València, la Societat Espanyola de Musicologia, el Conservatori Professional de Dansa i l'Institut Valencià de la Música, aquest magnífic espectacle sacre es torna a realitzar amb tot l'esplendor.

7.3.- INTÈRPRETS

CAPELLA SAETABIS

Fundada per Rodrigo Madrid l'any 2000, es constitueix com un grup interdisciplinari per a la recuperació del patrimoni musical sacre. Fruit d'aquest treball són els enregistraments: *Manuel Narro, Obras para tecla* (2002); *Mestres de Capella de la Col·legiata de Xàtiva* (2003); *Maestros de la Concatedral de Castellón: José Pradas – Francisco Morera* (2004); *Opera al Patriarca San Joseph de José Pradas* (2005); *Maestros de capilla de la Concatedral de San Nicolás de Alicante* (2007) i *Danzas del Santísimo Corpus Christi de Juan Bautista Comes* (2008); a més, ha realitzat l'enregistrament per primera vegada de *Les consolations des misères de ma vie* de Jean-Jacques Rousseau (2009) i pròximament eixirà al mercat *Cantos y danzas del Barroco Boliviano* (2011).

El reconeixement a la seua tasca s'ha vist recompensat amb els premis rebuts: *Premi a la Creativitat* i *Premi de l'Institut Universitari d'Iniciatives Culturals* de la Universitat de València. Els seues membres han actuat per tot Espanya, i també per França, Alemanya, Anglaterra, Holanda, Àustria, Itàlia i l'Amèrica Llatina.

Capella Saetabis publica en edició moderna tota la música que ha enregistrat en disc. Per a enguany, ha donat a conèixer diverses obres de compositors valencians trobades a la Catedral de Guatemala, a la Suro Library de San Francisco, California (USA), i a la Bayerische Staatsbibliothek de Munic, que han sigut editades per la Institució Alfons el Magnànim. Avui es recupera en temps moderns la recreació de les danses que es ballaven dins l'església del Patriarca durant la celebració del Corpus Christi.

Totes aquestes activitats d'enregistrament, edició, publicació i difusió són possibles gràcies al patrocini de les universitats de Castelló i Alacant, la Universitat Politècnica de València, la Institució Alfons el Magnànim, el Museu Valencià de la Il·lustració (MuVIM), la Societat Espanyola de Musicologia (SEdeM), l'IVM i la Universitat Pontifícia de Sucre.

RODRIGO MADRID

És doctor en Filosofia i Lletres per la Universitat de València, clavecinista, organista i investigador. Estudia al Conservatori de València, on es gradua com a professor de piano i clavecí. Amplia estudis amb Rafael Puyana, clavecí (París); Monserrat Torrent, orgue (Barcelona); Bob Van Asperen i Jacques Ogg, clavecí (Holanda). Obté diversos premis: *Premi d'Honor Grau Superior* (València, 1986), *Premi Andrés Segovia* (1987) i *Premi José Miguel Ruiz de Morales* (Santiago de Compostel·la, 1988).

En la seua faceta d'investigador, ha reconstruït, instrumentat i publicat *l'Ópera al Patriarca San Joseph* (2005), editat diverses obres de la capella musical d'Alacant, *Compositores Alicantinos S. XVI al XVIII* (2006), ha tingut al seu càrrec l'edició de *Les consolations des misères de ma vie* (2008), i també *La música en Xàtiva: Maestros de capilla y organistas* (2009) i les obres de *Francisco Morera i Cots 1731-1793* (2010). Ha dictat cursos a diferents universitats espanyoles (Madrid, Saragossa, València, Castelló, Alacant, Sevilla, Màlaga, Castella-La Manxa, Salamanca, Cadis) i sud-americanes: Universitat de Salta (Argentina, 2007), Universitat de Sucre (Bolívia, 2009), Conservatori Nacional de Lima (Perú, 2009), Universitat de Varsòvia (Polònia, 2009) i Universitat Catòlica d'Equador (Quito, 2011). Ha estat ponent en el III Congreso Internacional de Patrimonio (Mèxic, 2008), el V Congreso de la Sociedad Chilena de Musicología (Valparaíso, Xile, 2008), el XXXII Congreso Internacional de Americanística (Perusa, Itàlia 2010), les II Jornadas sobre Ópera (Argentina, 2010), el I Congreso sobre Patrimonio Musical (Costa Rica, 2010) i el I Congreso Internacional Musicological Society (Torino, 2011)

Actualment és professor de la Universitat Catòlica (UCV), director del màster en Estètica i Creativitat Musical de la Universitat de València, coordinador del Projecte d'Investigació de l'Arxiu Històric del Conservatori i membre de la Societat Espanyola de Musicologia (SEdeM).

8.- concert 7: ORQUESTRA DE VALÈNCIA

8.1.- PROGRAMA:

I

Pastorale d'été

Arthur Honegger
(1892-1955)

Concerto pour sept instruments à vents, timpani et cordes

Frank Martin
(1890-1974)

I *Allegro*

II *Adagietto*

III *Allegro vivace*

Diana Martí Minguez, flauta.

José Ferrero de la Asunción, oboè.

Joan Tormo García, clarinet.

Javier Biosca Bas, fagot.

Cristian Palau Tena, trompa.

Jairo Fons Ferrer, trompeta.

Francesc Rozalén Heredia, trombó.

II

Le tombeau du Copuperin

Maurice Ravel
(1879-1937)

I *Prélude*

II *Forlane*

III *Menuett*

IV *Rigaudon*

*Jeu de carts **

Igor Stravinsky
(1882-1971)

I *Première donne*

II *Deuxième donne*

III *Troisième donne*

**Primera vegada per l'Orquestra de València*

Orquestra de València

Jordi Bernàcer, director.

8.2.- INTÈRPRETS:

ORQUESTRA DE VALÈNCIA

Va ser creada el 1943 sota la direcció de Joan Lamote de Grignon. En la seua dilatada vida musical, cal destacar eixides a l'estranger, com la de França i Anglaterra (1950), Itàlia i Turquia amb M. Rostropóvitx com a solista (1996), Alemanya (2002 i 2010) i Àustria i Txèquia amb Joaquín Achúcarro al piano (2008), a més d'actuacions en els festivals internacionals Schleswig-Holstein i Tage der neuer Musik de Zuric.

N'han sigut directors titulars H. von Benda, N. Annovazzi, H. Unger, J. Iturbi, E. García Asensio, P. Pirfano, García Navarro, L. Martínez Palomo, B. Lauret, M. Galduf i Miguel A. Gómez-Martínez. Des d'octubre del 2005, el director titular i artístic de l'Orquestra és Yaron Traub. Entre els directors invitats figuren A. Argenta, C. Krauss, H. Unger, J. Martinon, S. Celibidache, R. Chailly, V. Fedoseyev, K. Penderecki, Y. Menuhin, P. Maag, H. Rilling, Y. Temirkanov, J. López Cobos, G. Albrecht, F. P. Decker, R. Frübeck de Burgos, G. Herbig, A. Litton, Z. Mehta, G. Nosedá, J. Panula, G. Pehlivanian, M. Plasson, C. Rizzi, P. Steinberg, W. Weller, etc.

Entre els solistes que han col·laborat amb la formació destaquen Barenboim, Brailowski, Buchbinder, Iturbi, Hahn, Harrell, Kremer, Lupu, Maiski, Mintz, Oistrakh, Pires, Pogorelich, Rachlin, Rostropóvitx, Rubinstein, Segovia, Shaham, Sokolov, Stern, Szeryng, Vengerov, Volodos, Yepes o Zabaleta. En el capítol de veus, l'Orquestra ha acompanyat a V. de los Ángeles, Arteta, Bayo, Behrens, Berganza, Bruson, Caballé, Cotrubas, van Dam, Domingo, Freni, Gedda, Jerusalem, Meier, Marton, Obraztsova, Ramey, Rysanek, Scotto, Stade, Varady, Voigt, etc. Ha realitzat estrenes absolutes de C. Cano, Mira, Llácer Pla, Blanquer, Evangelista, Marco, de Pablo, Halffter, García Abril, López Artiga, L. Magenti, etc, amb especial menció per l'estrena de l'òpera *Maror* del mestre Palau.

La seua discografia comprèn enregistraments amb J. Iturbi, que hi actuava com a solista i director (obres de Beethoven, Liszt, Falla, Turina...), i d'altre en què interpreta obres d'Albéniz, Serrano, Padilla, Palau, Garcés, Esplá, Rodrigo, M. Salvador i Llácer Pla, i també diverses sarsueles de Serrano, Chapí i Penella. L'Orquestra té la seu al Palau de la Música de València.

JORDI BERNÀCER, director.

Naix a Alcoi (Alacant) en 1976 i inicia els seus estudis musicals a l'edat de sis anys, diplomant-se en l'especialitat de flauta amb menció d'honor als divuit anys al Conservatori "Joaquín Rodrigo" de València, on també estudia Musicologia, Direcció de Coro i Direcció d'Orquestra.

Assisteix en Viena als cursos internacionals de direcció d'orquestra d'Erwin Acél a la "Universität für Musik", perfeccionant-se entre 2000 i 2004 al "Konservatorium Wien" amb Georg Mark i Reinhard Schwarz. Es diploma amb les màximes qualificacions (Auszeichnung).

El 1997 obté el premi en direcció d'orquestra del Verein Wiener Musikseminar. Seleccionat en 2004 per a dirigir el "Beethoven Workshop" impartit per Daniel Barenboim al Musikverein de Viena, amb l'Orquestra del Konservatorium Wien. El mateix any és nomenat director assistent del Cor de la Generalitat Valenciana. Ha estat assistent de Lorin Maazel, Zubin Mehta i Patrick Fournillier, entre altres.

Ha dirigit produccions operístiques en el "Palau de les Arts" de València (*Manon de Massenet*), Palacio Euskalduna (*El gato con botas* de Montsalvatge), Teatr Wielki de Poznan, Polònia (*Carmen* de Bizet), Festival de Perelada 2009 (*El rey que rabió* de Chapí amb el "Palau de les Arts Reina Sofia"), Castleton Festival 2010 a Virginia, EEUU (*The Beggar's Opera* de Britten) on dirigeix un concert simfònic junt el mestre Lorin Maazel.

Convidat per prestigioses institucions musicals com el Théâtre du Châtelet a París, Teatre de l'Òpera de San Francisco, Abu Dhabi Classics, Teatro Carlo Felice de Génova, Fundació Pergolesi-Spontini de Jesi (Itàlia), Auditori Nacional de Madrid, Festival de Música Contemporània d'Alacant etc.

Ha dirigit l'Orquestra i Cor Nacionals d'Espanya, l'Orquestra Simfònica de RTVE, Orquestra de València, Orquestra de la Comunitat Valenciana, JONDE, Simfònica de Galícia, Simfònica del Principat d'Astúries, Simfònica de Bilbao, Simfònica d'Euskadi, Simfònica de Navarra, Orquestra d'Extremadura, Simfònica de la Regió de Murcia, Orquestra de Tenerife, Camerata Musica Wien (Àustria), Berlin Kammerorchester, Orquestra de Cambra de Praga, Orquestra Simfònica de Szeged (Hongria), Orquestra Simfònica Savaria de Szombathely (Hongria), Orquestra Filharmònica d'Oradea (Romania), Orquestra de la Radiotelevisió Eslovaca de Bratislava (Eslovàquia), Orquestra i Cor del Teatre Wielki de Poznan (Polònia), la Felsina Chamber Orquesta (Itàlia) i Orquestra i Cor del Teatre Carlo Felice de Génova (Itàlia) entre altres

Realitza enregistraments per a RNE, RTVE i Abu Dhabi Classic FM.

Recentment ha dirigit a l'Orquestra i Cor Nacionals d'Espanya al Auditori Nacional a Madrid en un monogràfic dedicat a Pierre Boulez.

En els seus pròxims compromisos cap destacar actuacions al front de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya, Orquestra Simfònica de Castella i Lleó, Orquestra Simfònica de la Regió de Murcia així com l'Orquestra i Cor Nacionals d'Espanya.

9.- Concert 8: Mestres de capella del Real Col·legi Corpus Christi de València

9.1.- PROGRAMA

Francesc HERNÁNDEZ (1728-29) *Recercada a 3* Instrumental

Màxim RIUS (1686-1705) *Te lucis ante terminum* (12 veus) Himne

Antoni ORTELLS (1674-1677) *Cum invocarem* (12 veus) Salm

Antoni ORTELLS (1674-1677) *Qui habitat* (12 veus) Salm

Anicet BAYLON (1677-1684) *Ecce benedicite Dominum* (12 veus) Salm

Anònim *Recercada a 3* Instrumental

Josep HINOJOSA (1662-1673) *In manus tuas* (8 veus) responsori breu.

Josep HINOJOSA (1662-1673) *Nunc dimittis* (12 voces) Càntic.

Marc PÉREZ (1632-1662) *Salve Regina* (8 veus) Antífona

Francesc HERNÁNDEZ (1728-29) *Recercada a 3* Instrumental

Joan Baptista COMES (1608-1613); (1628-1632) *Letanías al Stmo. Sacramento* (8 v)

Victoria Musicae

Josep Ramon Gil-Tàrrega, director.

9.2.- NOTES AL PROGRAMA:

VICTORIA MVSICAE és un grup musical valencià especialitzat en música antiga i en especial en la recuperació de música de mestres de les capelles valencianes dels S. XVI i XVII. Després de dur a terme sis projectes d'enregistrament en CD i d'interpretació en concerts de música inèdita d'importants autors com Ginés Pérez, Ambrosio Cotes i Joan Baptista Comes, presenta aquest nou projecte cultural de recuperació de música que s'inscriu en els actes de la commemoració del 400 aniversari de la mort del Patriarca Sant Joan de Ribera.

En primer lloc, el programa s'ha estructurat com un ofici de completes, precisament l'hora canònica predilecta de Joan de Ribera, el sant fundador del Col·legi, per ser la que se celebra a la nit, hora de la Santa Cena i, per tant, de l'Eucaristia. Les peces segueixen escrupolosament l'orde d'aquest ofici de principi a fi.

En segon lloc, es tracta de música inèdita, a excepció d'una peça, les Lletanies al Santíssim Sagrament de Joan Baptista Comes, peça emblemàtica del Col·legi, la lletra del qual és precisament l'última que es canta en el programa del concert, cosa que reforça aquest caràcter especial. Per això, el projecte està precedit d'un treball de transcripció crítica de la música que s'interpretarà per a la preparació de partitures en notació actual que siguen tan fidels als originals com siga possible.

En tercer lloc, els autors de les peces que es canten van ser mestres de capella de la institució al llarg del segle XVII, i van quedar representats amb alguna peça: Joan Baptista Comes, Marc Pérez, Josep Hinojosa, Anicet Baylon, Antoni Ortells i Màxim Rius, que exercirà el càrrec fins a la seua mort el 1705 .

En quart lloc, tota la música que s'interpretarà es conserva a l'arxiu del Col·legi de Corpus Christi, per la qual cosa va ser en algun moment interpretada en aquest context.

Victoria Musicae té una valuosa experiència artística i organitzativa en projectes de recuperació musical històrica adquirida en l'organització de cinc projectes d'aquesta índole.

Adicionalment, la seua dimensió semblant al de la capella musical del Patriarca de l'època i les característiques vocals dels seus membres la fan ideal per dur a terme aquest tipus de projectes.

Esperem que el projecte siga ben acollit, en primer lloc per la importància de l'efemèride que es commemora, en segon lloc per l'alta qualitat d'aquesta música que es conserva inèdita, i en tercer lloc perquè estem segurs que hi ha una demanda social de conèixer el nostre patrimoni, la satisfacció del qual passa necessàriament a través de la seua recuperació.

9.3.- INTÈRPRETS:

VICTORIA MUSICAE

Fundat a València per l'octubre de 1992, té com a finalitat principal difondre la música vocal de l'edat mitjana, del Renaixement i del Barroc, tot prestant atenció especial als projectes de recuperació de música inèdita de compositors espanyols.

Els seus membres han actuat en diverses ocasions amb Capella de Ministrers, grup instrumental de música antiga, i amb l'orquestra barroca Estil Concertant en projectes de recuperació de música barroca espanyola. A més, una part important dels seus components desenvolupen una activitat professional estable amb altres cors professionals, com el Cor de la Generalitat Valenciana.

Amb una plantilla vocal bàsica, el nombre de cantors pot variar lleugerament d'acord amb el programa, entre dotze i divuit. Els instruments utilitzats, en tot cas reproduccions d'època, depenen del programa que interpreten.

Ha participat en festivals especialitzats en música antiga, com el que va organitzar AMA o el Festival de Música Antiga i Barroca de Peníscola, i en música coral, com el de Sogorb i a la Seu de València. També ha participat en concerts organitzats per la Diputació d'Albacete o La Llum de les Imatges. A més, ha participat en cicles de difusió musical organitzats per la Diputació i la Generalitat Valenciana.

Ha interpretat al Palau de la Música de València concerts monogràfics dedicats a Henry Purcell, a l'obra funerària de Tomás Luis de Victoria (*Officium Defunctorum*) i a les composicions musicals arran l'obra poètica d'Ausiàs March en el 600 aniversari del seu naixement (1997). Entre els seus últims projectes es troba la recuperació dels mestres de la Capella del Reial del Col·legi Corpus Christi de València durant el segle XVII.

Des del 1999, Victoria Musicae aprofundeix, mitjançant projectes d'enregistrament, en l'estudi i la interpretació de la música vocal del Renaixement i del Barroc, recuperant obres d'autors espanyols i aplicant criteris historicistes. Aquests projectes estan dedicats principalment a obres de José de Nebra (1702-1768), Ginés Pérez (1548?-1600), Joan Baptista Comes (1582?-1643) i Ambrosio Cotes (ca. 1550-1603).

La seua tasca de recuperació de música dels mestres valencians ha rebut el suport de diferents institucions valencianes, com l'Institut Valencià de la Música, l'Ajuntament de València, la Diputació de València i l'Ajuntament d'Oriola. A més, la Universitat de València col·labora i patrocina les activitats d'investigació i de difusió del patrimoni musical que realitza Victoria Musicae.

El seu director musical titular és, des del 1993, Josep Ramon Gil-Tàrrega.

JOSEP RAMON GIL-TÀRREGA, director

Va nàixer a València i va fer els estudis musicals superiors al seu conservatori. Alumne d'Eduardo Cifre Gallego, ha rebut classes d'interpretació i anàlisi amb altres mestres, com Manel Cabero, Erwin List, Josep Prats, Laszlo Heltay, Stanislav Krukovski en direcció de cors i Jorma Panula en direcció d'orquestra.

Ha estat director titular del cor Cambra Musical i de l'Orfeó Universitari de València. Ha dirigit l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Bucarest, Capella de Ministrers, Estil Concertant, Acadèmia d'Orfeu i Cor de RTVE, i ha participat com a director o continuista de tecla en l'enregistrament de 15 CD, alguns dels quals han rebut importants elogis i guardons de la crítica internacional.

Des del 1993, és director titular del grup Victoria Musicae, especialitzat en la polifonia espanyola dels segles XVI al XVIII i, des de la seua creació, del Cor de la Federació de Cors de la Comunitat Valenciana (FECOCOVA).

Posseeix una llarga experiència pedagògica en el camp de la direcció de cors, com a instructor en cursos i seminaris de direcció, interpretació i anàlisi a Euskalèria, Astúries, Lleida, Múrcia, Palma de Mallorca, Barcelona, Alboraiç, Benicàssim, Torrevella i València. Ha escrit diverses obres per a cor *a cappella*, veu i piano, i simfonicocorals. Participa habitualment com a membre del jurat en certàmens corals de l'Estat espanyol.

10.- CONCERT 9: Música coral a capella

10.1.- Programa:

I

<i>Sicut Cervus</i>	Giovanni Pierluigi Palestrina (1525-1594)
<i>Christus Factus Est</i>	Joan Baptista Comes (c.1582-1643)
<i>Jubilate Deo</i>	Andrea Gabrielli (c.1532-1585)
<i>Kyrie Eleison</i>	Hans Leo Hassler (1564-1612)
<i>Sacerdotis Domini</i>	Vicent García Julbe (1903-1997)
<i>Lux Aurumque</i>	Eric Whitacre (1970-)
<i>Gloria</i>	Vicente Bianchi (1920-)
<i>O Magnum Mysterium</i>	Morten Lauridsen (1943-)

II

<i>Nocturn del poble vell</i>	Luís Blanes (1929-2009)
<i>Nocturn del castell</i>	Luís Blanes (1929-2009)
<i>Cafetín de Buenos Aires</i>	Mariano Mores (1918-)
<i>Cloudburst</i>	Eric Whitacre (1970-)
<i>Fuga geogràfica</i>	Ernst Toch (1887-1964)
<i>Eres tu</i>	Mocedades/Arr.E. Nepomuceno
<i>Volver</i>	Arr. Vivian Tabbush (1949-)
<i>El Menu</i>	Karl Zöllner (1800-1860)
<i>Arroz con leche</i>	Carlos Guastavino (1912-2000)

ORFEÓ UNIVERSITARI DE VALÈNCIA

Constantino Martínez-Orts, Director.

10.2.- Intèrprets: ORFEÓ UNIVERSITARI DE VALÈNCIA

Fundat el 1947 per Jesús Ribera Faig, és format per estudiants, graduats i professors de la Universitat de València i, des de la fundació el 1968, de la Universitat Politècnica de València. Des del 1972 fins al desembre del 1997 va estar sota la direcció musical d'Eduardo Cifre Gallego; i des del gener de 1998 fins a l'octubre del 2004, sota la de Josep Ramon Gil-Tàrraga. Constantino Martínez-Orts és,

des del febrer del 2005, el director titular de l'Orfeó.

Com a cor universitari destacat, tant a nivell nacional com internacional, l'Orfeó Universitari de València ha obtingut el primer premi en totes les edicions del Concurs Nacional de Cors Universitaris i ha estat seleccionat entre els millors cors del món per participar en els festivals internacionals de cors universitaris celebrats a Lille (1956), Nova York (1965), Coïmbra (1973), Manila (1979) i Roma (1984). Ha aconseguit premis en els concursos de Llangollen i Knokke; i el 1984, el primer premi del Concurs Internacional de Cors Universitaris celebrat a Pardubice (República Txeca); en aquest festival va obtenir, el 1988, el premi al millor cor en les seues deu edicions i fou convidat com a cor d'honor el 1994. Ha assistit a diversos festivals corals tant a Espanya com a l'estranger. A més ha estat guardonat amb el premi del jurat en el festival Vivace 2001 a Veszprém, Hongria.

Entre els premis més recents obtinguts per l'Orfeó Universitari hi ha la medalla de plata obtinguda en els World Choir Games de Xiamen, Xina, el juliol del 2006, i el primer premi d'Havaneres i el premi del públic en el LIII Certamen Internacional d'Havaneres i Polifonia de Torrevella del juliol del 2007.

Ha fet gires per França, Alemanya, Itàlia, Bèlgica, Suïssa, la República Txeca, Hongria, Àustria, Portugal, Rússia, els Estats Units, l'Índia, les Filipines, la Xina, etc.

Ha enregistrat discos de música coral dels estils més variats i posseeix la màxima condecoració universitària amb caràcter col·lectiu i la fulla de llorer de la Cultura de l'Associació Valenciana de la Premsa. Durant el curs 2007-2008, l'Orfeó Universitari de València va commemorar el 60è aniversari de la fundació, cosa que el convertia en l'agrupació universitària més antiga d'Espanya. En reconeixença d'aquesta tasca va ser guardonat amb l'alta distinció de la Generalitat Valenciana, l'octubre del 1997, i la medalla d'or de la ciutat de València, el juny del 1998. El 2008 va rebre la distinció de l'Orde de Jaume I, atorgada a les institucions que han contribuït a la recuperació i la dignificació de la cultura, identitat i símbols valencians. A més li van reconèixer la brillant trajectòria en les universitats valencianes, en lliurar-li la medalla de la Universitat de València i la medalla de la Universitat Politècnica de València.

Ha interpretat més de quaranta obres simfonicocorals, entre les quals destaquen: *Missa de la Coronació*, W. A. Mozart; *Carmina Burana*, C. Orff; *Alexander Nevsky*, S. Prokofiev (estrena a Espanya); *Infantesa de Crist*, H. Berlioz (estrena a Espanya); *Magnificat*, J. S. Bach; *De*

profundis, Ò. Esplà (estrena absoluta); *Te Deum*, Z. Kodály (estrena a Espanya); *Trenhi*, I. Stravinsky (estrena a Espanya); *El Cant dels boscos*, D. Xostakóvitx (estrena a Espanya); *Catulli Carmina*, C. Orff (estrena a Espanya); *Magnificat*, G. B. Pergolesi; *Harmonienmesse*, J. Haydn; *Gloria*, A. Vivaldi; *Missa núm. 3 en fa menor*, A. Bruckner (estrena a Espanya); *Glòria*, F. Poulenc (estrena a Espanya); *Simfonia dels Salms*, I. Stravinsky; *Cantata Txeca*, B. Smetana (estrena a Espanya); *Dettingen Anthem*, G. F. Händel; *Les estacions*, J. Haydn; *Te Deum*, C. Cano (estrena absoluta); *L'estendard de Sant Jordi*, E. Elgar; *Missa Solemnis*, J. Lammerz (estrena absoluta); *Chichester Psalms*, L. Bernstein (estrena a Espanya); *Rèquiem*, A. Dvořák; *La Creació*, J. Haydn; *Magnificat*, J. Rutter; *Lux aeterna*, M. Lauridsen (estrena a Espanya); *Rèquiem*, G. Fauré; *Man of Galilee*, Alfred Newman (estrena a Espanya); i *Gene-sis*, Arnau Bataller (estrena absoluta).

Des del 1992 ha coorganitzat el Festival Internacional de Cors Universitaris (FICU), del qual es van organitzar quatre edicions, el setembre del 1992, el 1994, el 1996 i el 2000, en les quals van participar més de seixanta corals universitàries d'arreu del món.

Quant a la música per a cinema, l'octubre del 2005 l'Orfeó va participar en el Heineken Greenspace, sota la direcció de Roque Baños, on va interpretar diverses peces compostes per ell per a pel·lícules com *Fràgiles*, *El corazón del guerrero* o *Goya en Burdeos*.

El desembre del 2008 va interpretar amb un gran èxit el *Stabat Mater*, de Dvořák, juntament amb l'Orquestra de València, dirigits per Virginia Martínez.

Ha participat en quatre edicions d'"El Messies Participatiu", que organitza l'Institut Valencià de la Música amb el patrocini de la Fundació "La Caixa".

Les seues activitats es realitzen amb el patrocini del Patronat d'Activitats Musicals de la FGUV i el Santander.

Constantino Martínez Orts, director

Naix el 1977. Estudia a València als conservatoris José Iturbi i Joaquim Rodrigo, on obté amb les qualificacions més altes els títols de professor de Piano, professor superior de Direcció Coral, professor superior d'Harmonia, Contrapunt, Composició i Orquestració, professor superior de Solfeig, Teoria de la Música, Transport i Acompanyament.

L'any 2002 obté el premi extraordinari de final de carrera en l'especialitat de Direcció Coral, que cursa amb Eduardo Cifre. Becat per l'Institut Valencià de les Arts Cinematogràfiques (IVAC), es trasllada a Londres, on realitza un màster en Composició per a Cinema al London College of Music.

A Nova York realitza estudis de direcció d'orquestra a l'Institute for Conductors del Bard College, amb Harold Farberman. A Espanya participa en els cursos de la Fundació Euterpe, amb el mestre Bruno Aprea. I a Siena, Itàlia, assisteix a l'Accademia Chigiana amb Gianluigi Gelmetti.

En el seu palmarès personal ha guanyat el Concurs Internacional de Composició Paco Llácer (2002), el Concurs Internacional de Composició Juan Bautista Comes (2003), el II premi en el Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra Maestro Ferriz (2003), el Postgraduate Composers Prize (2004), que el London College of Music atorga al millor compositor Master; a més va obtenir la medalla de plata de la IV Edició dels World Choir Games celebrats a la Xina (2006) al capdavant de l'Orfeó Universitari de València.

El juliol del 2007 obté el primer premi i el premi del públic en el LIII Certamen Internacional d'Havaneres i Polifonia de Torrevella, al capdavant de l'Orfeó, i el desembre del 2007, el Concurs Internacional de Composició Coral, que organitza la Federació de Cors de la Comunitat Valenciana, li va atorgar un doble guardó: el 1r premi en la modalitat de veus blanques i el 2n

premi en la modalitat de veus mixtes. El gener del 2008 obté el 1r premi en el II Concurs Nacional de Composició Coral Amadeus, amb el motet *Ave Verum*. El 2009 obté el 2n premi en el Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra a Craiova, Romania, i el 1r premi en el Concurs Internacional de Composició Polifònica Ciutat d'Àvila Tomás Luis de Victoria.

En el camp docent, ha fet classes al Conservatori Superior de Música Salvador Seguí, de Castelló, i al Conservatori Superior de Música Òscar Esplà, d'Alacant, com a catedràtic interí. Actualment és professor de cor al Conservatori Professional de Música de Cullera.

Com a compositor, la seua producció creativa està fortament lligada tant amb la música de concert com amb la dansa, el teatre i la indústria audiovisual. Ha treballat per a nombroses produccions cinematogràfiques. El 2007 compon la banda sonora per al film de la realitzadora britànica Joanna Quinn, *Dreams & Desires*, nominada als Oscar i Bafta. El març del 1998 i el 2008 va compondre la música per als Campionats del Món d'Atletisme sobre pista coberta que van tenir lloc a València.

Ha dirigit l'Orquestra Filharmònica Nacional de Moldàvia (Kixinou), The BBC Concert Orchestra (Londres), l'Orquestra de Cambra Craiova Virtuosi, l'Orquestra Filharmònica Oltènia, de Craiova, i l'Orquestra del Teatre Líric Elena Teodorini, de Craiova, a Romania, l'Orquestra del Festival de Sofia (Bulgària) i la Bard College Symphony Orchestra (Nova York), entre altres.

Ha dirigit l'estrena a Espanya de les obres simfonicorals *Lux Aeterna*, de Morten Lauridsen, i la cantata *A man of Galilee*, del compositor Alfred Newman.

Com a director de cor ha concertat l'estrena absoluta de *Planet Earth*, de Johan de Meij, *Genesis*, d'Arnau Bataller, la *Sinfonia Plata*, d'Andrés Valero, i l'estrena a Espanya de *The Queen Symphony*, del compositor Tolga Kashif.

És director titular i fundador de l'orquestra de cambra Academia Europea i, alhora, director titular de l'Orfeó Universitari de València des del febrer del 2005.

Les seues activitats es realitzen amb el patrocini del Patronat d'Activitats Musicals de la FGUV i el Santander.

11.1.- PROGRAMA

Un concert miscel·lània a càrrec de Llorenç Barber

PROGRAMA

mÚSica tRansEÜNT, a manera d'obertura.

Fu, fugaç, fuga fònica per a una ve, veu, molt so, so, so, soleta.

Interior tímbric per a llorenç barber de jordi francés (ACTUM).

Breu assaig sobre la cèlebre qüestió del temps.

Menja, una música per a veu i campanes en homenatge a conlon

Nancarrow.

11.2.- NOTES, PER A UN PROGRAMA MOLT DE MÀ:

mÚsica tRansEÜNT. Últimament, els encara anomenats músics, més que compondre amb notes, ritmes o altres elements sònics, componen escoltes, o millor, situacions per a escoltar. I això demana ordenaments, renúncies i *tempos* específics. Revivim ací de nou la situació «concert», una manera d'escolta que necessita entrants, apaivagaments i alguna cosa de «silete, silete, silentium habete».

Fu, fu, fugaç, fuga fònica... les músiques parlades, ja centenàries tal com les coneixem, prenen a vegades com a patró les formes del llegat musical. Heus ací la cèlebre i molt alemanya «Ursonate» de Schwitters. En aquest cas es tracta d'una fuga a dues veus, cosa que es posa en boca d'un vociferar que va més enllà del fonejar de les primeres avantguardes.

Interior tímbric... fou ACTUM un minúscul remolí d'actituds i maneres, que va créixer en una timorata València que pels anys 70 i 80 es resistia a entrar en modernitats, – tecnològiques, compositives, gestuals i d'altres–. I, tanmateix, ACTUM va fer la seua gran revolució de grup fent servir recursos i maneres molt fills de fluxus, de l'estètica de la recepció o del *punk* faça-ho vostè mateix, l'atzar o indeterminisme de Cage, o del duchampià «vostè és l'artista», etc.

Aquesta partitura, gràfica i propositiva, demana intervenir en aquest calaix anomenat «piano» per semblar l'aire de color i vibracions més o menys evanescents. Tot una icona de la nostra història més recent.

Breu assaig sobre la cèlebre qüestió del temps. No han tingut fortuna crítica les músiques parlades d'aquest país. Tot un gran mur de silenci de densitat secular pesa encara sobre nosaltres, fills del barroc més visual i icònic. Però poesia sonora i de la bona va créixer sense embuts entre nosaltres. Heus ací el treball de FLATUS VOCIS TRIO que es va presentar al món al nostre flamant Palau de la Música el 1987 i dins de TRAMESA D'ART (el festival més valent que mai s'ha fet ací). Fill d'aquell *Flatus* és l'emparaulada proposició d'aquest «assaig» que s'agrada d'aprimar, engrossir i exprimir, com un xiclet, aquesta matèria vàcua i essencial que anomenem «temps».

Menja. Vaig tenir l'ocasió de conèixer Nancarrow el 1988, que tingué l'elegància de dir que la meua música era «com una menja, et deixava sempre amb ganes de més». Quan per l'agost de 1997 va morir (i a petició de la revista *MUSIKTEXTE*), li vaig escriure aquesta música a manera de cànon invers, a imitació d'un dels seus estudis per a pianola.

Quan pense en ell, m'assalten encara dues sensacions molt contraposades, és a saber: a) l'alegria immensa que la llibertat excèntrica i marginal, de la qual ell és un exemple, dóna fruits de genialitat inusitada, i b) la desolació de no haver-lo pogut portar a aquesta Espanya que tant el fascinava i per la qual durant tres dels seus anys joves es va jugar la vida en la Brigada Lincoln. En aquesta Espanya protodemocràtica, el món musical «oficial» era refractari –encara ho és– a tot el que no fóra partitura, escolta d'endormiscament i altres foteses formals.

11.3.- INTÈRPRET:

Llorenç Barber per Llorenç Barber. Vaig nàixer el 1948, el mateix any en què Pierre Schaeffer proclamava que «un so és un so (pur o complex) i és *inseparable de la seua situació* en l'espectre sonor».

Van haver de passar quaranta anys llargs per a llançar-me i portar a terme el primer concert de ciutat. I aquest va tenir lloc pel Nadal de 1988/89. Van sonar totes les campanes d'Ontinyent.

És clar que per a arribar a formular aquesta proposta d'escoltes contextuals i al ras, entre deambulacions i veïns, moltes coses van haver de passar:

- La catastròfica trobada amb Zaj (14 de març de 1970) que donava sentit a la lectura del *Silence* de John Cage, en la primerenca assistència als cursos Für Neue Musik de Darmstadt.
- Impulsar i crear el grup ACTUM (València, 1973), que va donar un matís mediterrani a un cert minimalisme intuït des d'ací, o que reivindicava la creativitat estesa a la manera de Beuys (*Jeder mensch ist ein künstler*).
- Concebre un Taller de Música Mundana (Madrid, 1978) on encarnar el que havíem après en el festival Music/Context (Londres, 1978), on vaig descobrir el fonamental *The tuning of the world* de Murray Schafer.
- Donar a llum els primers ENSEMS (València, 1979) o actes de música alternativa, on plantejar des d'aquesta València la creativitat després del cicló FLUXUS/CAGE.
- Dirigir l'Aula de Música de la Universitat Complutense de Madrid (1979-1984), amb més de 30 cursos de creació musical, els FLES (o festivals de la lliure expressió sonora), o donar a llum l'heterogeni Colectivo Elefante.
- Entrar en el complex i dens món de les campanes i construir-me un campanar de butxaca (Madrid, 1981), o apropiar-me de la parla com a *object trouvée*, i concebre juntament amb Bartomeu Ferrando o Fátima Miranda, el Flatus Vocis Trio (València, 1987).

Amb els Concerts de Campanes i Ciutat van arribar infinitat de músiques contextuals: els *De Sol a Sol* (1990), els concerts *Per a multitud de bandes*, les *Naumàquies* (Cartagena, 1993), els *Concerts dels Sentits* (1994), les *Tauromàquies* (Alacant, 1995), les *Músiques Volants*, també titulades *Danger Music*, les *Gran Via*, les *Músiques d'Altura o de Balcó*, i un infinit etcètera de música a l'aire lliure.

12. Concert 11: Diablito tango + Nesrine Belmonkh

12.1.- PROGRAMA:

<i>Felicia</i> (Tango, 1942)	Enrique Saborido /text: Carlos Mauricio Pacheco
<i>Flor de Lino</i> (Vals, 1947)	Héctor Stamponi / text:Homero Expósito
<i>Don Enrique</i> (Tango, 1898)	Rosendo Mendizabal
<i>Nostalgias</i> (Tango, 1936)	Juan Carlos Cobián / text: Enrique Cadícamo
<i>Soledad</i> (Tango, 1934)	Carlos Gardel/ text: Alfredo Le Pera
<i>La puñalada</i> (Gran milonga tanguada, 1933)	Pintín Castellanos/ text: Celodonio Estaban Flores
<i>Como dos extraños</i> (Tango, 1940)	Pedro Laurenz/ text: José María Contursi
<i>Danzarín</i> (Tango)	Julián Plaza
<i>El choclo</i> (Tango, 1947)	Ángel Villoldo/ text: Enrique Santos Discepolo
<i>Los Mareados</i> (Tango, 1942)	Juan Carlos Cobián/ text: Enrique Cadícamo/Juan Carlos Marambio Catán
<i>Se dice de mi</i> (Milonga, 1943)	Francisco Canaro/ text: Ivo Pelay
<i>Niebla de Riachuelo</i> (Tango, 1937)	Juan Carlos Cobián/ text: Enrique Cadícamo
<i>El día que me quieras</i> (Cançó, 1935)	Carlos Gardel/ text: Alfredo Le Pera
<i>Milonga Sentimental</i> (Milonga, 1931)	Sebastián Plana/ text: Homero Manzi
<i>Javanaise</i>	Serge Gainsbourg
<i>Whatever Lola Wants</i>	Richard Adler, Jerry Ross

Nesrine Belmokh, veu

DIABLITO TANGO: Javier Cárdenas (Bandoneó) i

Matt Baker(Contrabaix)

12.2.- NOTES AL PROGRAMA:

Els gèneres artístics sorgeixen sota la condició d'una època i un lloc. El tango no en va ser l'excepció i va començar a la vora de Río de la Plata cap a la fi del segle XIX. Avui continua viu i present, i rep influències de les noves músiques i de les noves generacions. Tangos, milongues i valsos. Vius, íntims i vigents... mirats des d'una nova perspectiva. Com una finestra al passat sobre la qual ens veiem reflectits en el present. Un bandoneó i un contrabaix, dos instruments típics que dialoguen en una formació atípica. Tres músics que ens transporten cap aquells orígens, on ens adonem que no hi ha futur sense passat.

12.3.- INTÈRPRETS:

Nesrine Belmogh, veu

Naix a França el 1982, al si d'una família d'origen algerí. Amb a penes cinc comença a cantar en un grup de música araboandalusí. El gust per les músiques diverses del món la portaran a cantar en un cor *gospel*. Paral·lelament a aquestes activitats, enregistra diversos àlbums francesos. El 2004, en Lió, funda el grup MAY, que combina la música soul amb el jazz. Des del 2010 integra un trio junt amb *Diablito Tango*, amb els quals interpreta música de Río de la Plata i altres ritmes.

La seua altra gran passió, el violoncel, l'ha duta a formar part de l'Orquestra de la Comunitat Valenciana al Palau de les Arts Reina Sofía de València.

Javier Cárdenas

Inicia els estudis musicals de violí i guitarra al Conservatori de Música "Alberto Ginastera" de Buenos Aires, i aconsegueix la titulació de professor de Violí a l'Escola Superior de Música de Salta "José lo Giudice".

El 2003 i 2005 és becat per la Fundació Lysy per realitzar estudis amb el mestre Alberto Lysy en la International Menuhin Music Academy (Suïssa); el 2004 i 2005, becat per la Fundació Torxes i la Comissió Fulbright, realitza un màster en Viola Performance a la Carnegie Mellon University (Estats Units) amb els mestres Toby Appel i Isaïes Zelkowicz. Ha estat becat per la Cancelleria Argentina per a estudis en l'estranger i va rebre una beca de la Fundació Starling (Estats Units) per estudiar música de cambra junt amb el Starling String Quartet. El 2008 va rebre el premi al millor instrumentista de corda del Concurs de Música de Cambra "Josep Mirabent i Magrans" de Sitges.

Ha format part d'agrupacions com l'Orquestra de Cambra del Congrés Nacional Argentí, on va exercir la funció de concertino, l'Orquestra Estable del Teatre Colón i l'Orquestra Simfònica de Bota, de la qual va ser solista de segons violins. Com a viola principal ha estat membre de la Jeunesses Musicals World Orchestra, la Youth Orchestra of the America i la Carnegie Mellon Philharmonic. En l'actualitat integra la secció de violes de la recentment creada Orquestra de la Comunitat Valenciana del Palau dels Arts Reina Sofia de València. Recentment fa incursions apassionades per la música de la seua terra, el tango rioplatense. Dins d'aquest estil Javier desenvolupa la seua pròpia visió del gènere i s'endinsa en el l'estudi del bandoneó, instrument que passa a ser un mitjà més per a la seua expressió com a artista.

Matt Baker

Nascut a Maine (EUA), Matthew Baker comença a treballar professionalment als tretze anys com a contrabaixista tutti, i després solista, amb l'Orquestra Simfònica de Sioux City. Abans i durant els seus estudis de conservatori a Eastman (Rochester, Nova York), al Royal Northern College of Music (Manchester, Anglaterra) i a la Royal Academy of Music (Londres, Anglaterra), els seus professors van ser Gary Karr, Duncan McTier, Jiri Hudec, Rodney Slatford i James VanDemark, entre altres. Abans d'arribar a Espanya, Matthew Baker va tocar amb grans orquestres com la London Symphony Orchestra, la Philharmonia Orchestra, la BBC Philharmonic, Trobe, la Royal Philharmonic Orchestra i la Singapore Symphony Orchestra. Com a solista i en formacions de música de cambra, jazz, música celta i teatre ha tocat en concerts a 23 països amb aclamades crítiques dels seus concerts a Londres (*The Times*, *Independent*, *Guardian*), Glasgow (*The Sunday Herald*, *Scotsman*), Dublín (*Irish Times*), Estats Units (*Chamber Music Magazine*) i València (*Las Provincias*). Com a músic de jazz i de música celta ha enregistrat sis discos amb artistes com ara Catriona McKay, Chris Stout i Fionan de Barra, i ha tocat en formacions amb els grans del jazz com Bob Mintzer, Clark Terry, Terry Lynn-Carrington, Mike Mossman, Steve Brown, Victor Mendoza i Periquito Sambeat, entre altres.

Actualment, Matthew Baker viu a València i és membre de l'Orquestra de la Comunitat Valenciana (Palau de les Arts).